

PASTORALE EENHEID ELIA

Centraal secretariaat 'Den Bries'

gebruik je talenten

Als het over talenten gaat denken we aan begaafdheden of bekwaamheden. We zeggen dan bv. dat iemand talent heeft om te schilderen, of om te zingen of te koken. We kunnen veel talenten tegelijk hebben. We zijn dan getalenteerd. In het algemeen spraakgebruik wordt 'talent' zo begrepen, maar in het evangelie heeft het woord een andere betekenis. Het is een gouden muntstuk ter waarde van 6.000 denaries. Een denarie was wat een arbeider op één dag verdiende.

Maar Jezus vertelde deze parabel niet om ons te leren hoe we met ons geld moeten omgaan. Het gaat Jezus om 'Gods koninkrijk', om het heersen van Gods Liefde in onze wereld. Dat is het waar het uiteindelijk om gaat. God geeft zich als het ware bloot in Jezus Christus. En als Jezus de mens is naar Gods hart, die wij willen navolgen, gaat het om die typische christelijke liefde van de Bergrede die spreekt over de barmhartige liefde die 7x70 keer vergiffenis schenkt, over wie de vijand liefheeft, over de barmhartige Samaritaan die een halfdode vijandige Jood tot en met verzorgt, over de ontroerende barmhartige vader die met overweldigende liefde zijn zondige, verloren zoon omhelst, over de liefde van Jezus die uitgaat naar zieken, armen, marginalen, onreinen, zondaars en tollenaars.

Maar als het om de liefde van God gaat, is Jezus streng.

'Heer, ik wist van u dat u streng bent... en uit angst besloot ik uw talent te begraven.'

De derde dienaar is iemand die veilig speelt. Hij houdt zich aan het strikt noodzakelijke. Het vertrouwen dat zijn meester in hem stelt, vindt bij hem misschien wel enige weerklank, maar het vormt in geen enkel opzicht een uitdaging. Zijn bekommernis beperkt zich ertoe correct te zijn en ten gepaste tijd het talent aan zijn meester terug te geven.

Is dat niet een voor de hand liggende redenering of verantwoording die menigeen hanteert: ik heb correct gehandeld. Regels en voorschriften bieden dan een beschermend kader. Beperkt verantwoordelijk en beperkt aansprakelijk. Het is de keuze van iemand die zich overgeeft aan het passieve, onbewogen wachten op de terugkomst van zijn heer. Een houding die weliswaar in scherp contrast staat met de waakzame verwachting, zoals de evangelielezing van vorige week reeds heeft geschetst.

Op die manier is deze parabel misschien ook eens te meer een onrechtstreekse vingerwijzing naar de verstarring van de Joodse Schriftgeleerden en Farizeeën, die gelovigheid liever afmeten aan het beantwoorden van wetten en voorschriften.

Ook onze catechismus werd ons destijds als handleiding meegegeven, om je doen en laten af te stemmen op een welomschreven leer en zodoende de waarborg van de hemel op zak te krijgen. En van wie volgens die richtlijnen leeft, zou je trouwens niet eens kunnen zeggen dat het geen goed mens is.

Maar Jezus vraagt meer van ons. Hij vraagt durf, initiatief en inzet. Daarom staat er in de parabel dat de eerste en de tweede knecht mochten binnengaan in 'de vreugde van de Heer', in wat wij de hemel noemen. Ze mochten eeuwig delen in Gods vreugde, omdat ze vreemdelingen hadden opgenomen, naakten gekleed, hongerigen hadden gevoed, gevangenen en zieken hadden bezocht.

Want dat is het criterium: 'Wat je aan de minsten van de mensen hebt gedaan, heb je aan mij gedaan.' Naasteliefde en Godsliefde gaan samen.

Dus, nogmaals, als het in de parabel van de talenten gaat om reusachtige geldsommen, is dat een symbool voor het kostbaarste wat er is en waar het uiteindelijk God om te doen is, en wat Jezus zichtbaar maakte: ***Gods grenzeloze Liefde.***

Succes !

Peter.